

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego i ujawnionego w toku rozprawy głównej materiału dowodowego ustalono następujący stan faktyczny:

J. L. posiadał uprawnienia do kierowania pojazdami kategorii B, nr (...), druk (...), wydany dnia 11 marca 2002 roku.

Decyzją z dnia 04 maja 2016 roku, nr (...). (...) Prezydent (...) W. skierował J. L. na egzamin sprawdzający kwalifikacje w zakresie prawa jazdy kategorii B w terminie 60 dni od dnia jej doręczenia, wobec przekroczenia limitu 24 punktów karnych, otrzymanych za naruszenie przepisów ruchu drogowego.

Ponieważ J. L. nie poddał się egzaminowi sprawdzającemu kwalifikacje we wskazanym terminie, Prezydent (...) W. decyzją z dnia 30 września 2016 roku cofnął oskarżonemu uprawnienia do kierowania pojazdami w zakresie kategorii B.

W dniu 17 marca 2016 roku, J. L. złożył w Urzędzie do spraw Porządkowych Miasta N. wnioski o wymianę polskiego prawa jazdy kategorii B o nr (...) z dnia 11 marca 2002 roku, na niemieckie prawo jazdy, które zostało mu wydane w dniu 13 maja 2016 roku. Wobec tego, iż Urząd do spraw Porządkowych uzyskał informację, iż polskie prawo jazdy utraciło ważność w dniu 4 maja 2016 roku, a w związku z tym, również niemieckie prawo jazdy utraciło swoją ważność, zwrócił się do oskarżonego J. L. o zwrot niemieckiego prawa jazdy.

W dniu 11 stycznia 2017 roku, około godziny 1:00 oskarżony jechał w W., na ul. (...) samochodem marki M. o numerze rejestracyjnym (...). W związku z tym, iż poruszał się z nadmierną prędkością został zatrzymany do kontroli drogowej. Po zatrzymaniu przez funkcjonariuszy Policji i sprawdzeniu w Krajowym Systemie Informacji Policji ustalono, iż cofnięto oskarżonemu J. L. uprawnienia do kierowania pojazdami.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: częściowo wyjaśnienia oskarżonego (k. 18, 39-40), zeznania świadka A. B. (k. 4v-5, 40), notatkę urzędową (k. 1), protokół zatrzymania osoby (k. 2), informacje z (...) W. (k. 11), decyzję (k. 12), informacje od Prezydenta (...) W. (k. 43), dokument z niemieckiego (...) do spraw Porządkowych miasta N. przetłumaczony na język polski (k. 46-47).

Oskarżony przesłuchiwany na etapie postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i skorzystał z przysługującego mu prawa do odmowy składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania.

Przesłuchiwany w toku rozprawy głównej, również nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Oskarżony nie kwestionował tego, iż wówczas, gdy został zatrzymany do kontroli drogowej kierował samochodem. Wyjaśnił, iż posiadał cofnięte uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi w Polsce. Wcześniej, zanim zostały mu cofnięte uprawnienia do kierowania pojazdami na terenie Polski, wymienił polskie prawo jazdy na niemieckie i podczas zatrzymania, jak twierdził, wylegitymował się ważnym niemieckim prawem jazdy.

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego w zasadniczej części zasługują na przyznanie im waloru wiarygodności. Zgromadzony bowiem w sprawie materiał dowodowy, tj. zeznania świadka A. B., notatka urzędowa, protokół zatrzymania osoby, informacja z (...) W., decyzja, informacja od Prezydenta (...) W., dokument z niemieckiego (...) do Spraw Porządkowych miasta N. przetłumaczony na język polski, korespondują z wyjaśnieniami oskarżonego na okoliczność przedmiotowego zdarzenia. Bezsporne w niniejszej sprawie jest bowiem to, iż w dniu 11 stycznia 2017 r., kiedy oskarżony został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji do kontroli drogowej prowadził samochód marki M. i miał cofnięte uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi decyzją Prezydenta (...) W., datowaną na dzień 30 września 2016 roku. Nie budzi również wątpliwości, iż oskarżony w dniu 17 marca 2016 r. złożył w Urzędzie do spraw Porządkowych Miasta N. wnioski o wymianę polskiego prawa jazdy nr (...) z dnia 11 marca 2002 r. na niemieckie

prawo jazdy, które zostało mu wydane w dniu 13 maja 2016 r. Na uwzględnienie nie zasługują natomiast wyjaśnienia oskarżonego w zakresie, w jakim twierdził on, iż nie dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu, z uwagi na to, że legitymował się ważnym niemieckim prawem jazdy, co pozostaje w sprzeczności między innymi z dokumentem uzyskanym z Urzędu do spraw Porządkowych Miasta N..

Za wiarygodne w całości, Sąd uznał zeznania funkcjonariusza Policji A. B.. Świadek ten nie miał żadnego interesu w tym, aby zeznawać nieprawdę, a jego relacje są jasne, zborne, logiczne i konsekwentne. Świadek w sposób rzetelny i szczegółowy zrelacjonował przebieg przeprowadzonej przez niego kontroli drogowej i interwencji podjętej wobec oskarżonego wskazując, iż z systemu informatycznego wprost wynikało, iż oskarżony posiadał cofnięte uprawnienia do kierowania pojazdami. Ponadto, relacja świadka koresponduje z wyjaśnieniami oskarżonego, w zakresie niekwestionowanym przez Sąd.

W ocenie Sądu, również wszystkim pozostałym dokumentom dołączonym do akt sprawy w postaci: notatki urzędowej (k. 1), protokołu zatrzymania osoby (k. 2), informacji z (...) W. (k. 11), decyzji (k. 12), danych o karalności (k. 14,34), informacji z Komendy Stołecznej Policji (k. 32), informacji od Prezydenta (...) W. (k. 43), dokumentu z niemieckiego (...) do spraw Porządkowych miasta N., przetłumaczonego na język polski (k. 49-50) należy przyznać walor wiarygodności. Dowody te uzupełniają się wzajemnie, a ich wiarygodność nie budzi wątpliwości Sądu i nie była kwestionowana przez strony.

Mając na uwadze tak zgromadzony w sprawie materiał dowody, zdaniem Sądu, nie budzi wątpliwości, że oskarżony J. L. dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 180a kk. W dniu 11 stycznia 2017 roku w W. prowadził bowiem samochód marki M. o nr rej. (...) H pomimo wydanej przez Prezydenta Miasta Stołecznego W. decyzji nr (...) (...) o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi.

Zgodnie z art. 180 a kk kto na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu, prowadzi pojazd mechaniczny, nie stosując się do decyzji właściwego organu o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Poczynione w sprawie ustalenia faktyczne w kontekście wskazanego przepisu jednoznacznie wskazują, iż oskarżony J. L. prowadził pojazd osobowy marki M. o nr rej. (...), czym nie zastosował się do decyzji nr (...) (...) wydanej przez Prezydenta (...) W., w zakresie prawa jazdy kategorii B. Rozważany czyn jest przestępstwem umyślnym, a przedmiotem jego ochrony jest bezpieczeństwo w komunikacji. Strona przedmiotowa występku polega na tym, że sprawca, mając cofnięte uprawnienia do kierowania pojazdami na mocy decyzji właściwego organu, mimo to decyduje się na uczestnictwo w ruchu komunikacyjnym, tym samym naruszając jedną z podstawowych reguł prawa ruchu drogowego. Oskarżony nie przystąpił do egzaminu sprawdzającego kwalifikacje w zakresie prawa jazdy kat. B w wyznaczonym terminie, co skutkowało wydaniem przez Prezydenta (...) W. decyzji z dnia 30 września 2016 roku o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami. Oskarżony wiedział, że wyżej wymienioną decyzją cofnięto mu uprawnienia do kierowania pojazdami kategorii B, decyzja ta została bowiem mu doręczona. Oskarżony w swoich wyjaśnieniach przyznał, że nie odwoływał się od przedmiotowej decyzji. Zaznaczyć również należy, iż w ocenie Sądu, oskarżony spodziewając się konsekwencji w związku z przekroczeniem liczby punktów karnych na terenie Polski, w postaci utraty uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi, złożył wnioski w urzędzie niemieckim o wymianę polskiego prawa jazdy na prawo jazdy niemieckie. Zachowanie oskarżonego J. L. wypełniło więc znamiona zarzucanego mu występku z art. 180 a kk.

Podkreślenia wymaga, iż w sprawie wzajemnego uznawania praw jazdy przez państwa członkowie Unii Europejskiej wypowiedział się Europejski Trybunał Sprawiedliwości. Zgodnie z wyrokiem tegoż sądu w sprawie o sygn. C 1/07 z dnia 20.11.2008 r. art. 1 ust. 2 i art. 8 ust. 2 i 4 dyrektywny Rady 91/439/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie praw jazdy zmienionej rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 września 2003 r. należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one temu, aby państwo członkowskie odmówiło na swym terytorium uznania uprawnienia do kierowania pojazdami wynikającego z prawa jazdy wydanego przez inne państwo członkowskie osobie, wobec której na terytorium pierwszego państwa członkowskiego zastosowano środek polegający

na cofnięciu uprawnienia do kierowania mimo, że został on zarządzony po wydaniu tego prawa jazdy, jeżeli to ostatnie prawo jazdy zostało uzyskane w okresie obowiązywania środka polegającego na zawieszeniu prawa jazdy wydanego w pierwszym państwie członkowskim i zarówno ten środek, jak i to cofnięcie są uzasadnione przyczynami istniejącymi w dniu wydania drugiego prawa jazdy.

Z dokumentu z niemieckiego Urzędu do spraw Porządkowych miasta N., przetłumaczonego na język polski wprost wynika, iż gdy wskazany urząd uzyskał informację, że polskie prawo jazdy utraciło ważność w dniu 4 maja 2016 r., to w związku z tym również niemieckie prawo jazdy utraciło swoją ważność, a oskarżony został poproszony o zwrot niemieckiego prawa jazdy. Natomiast z informacji uzyskanej od Prezydenta (...) W. wynika, iż w dniu 21.10.2016 r. polskie prawo jazdy oskarżonego wpłynęło z właściwego niemieckiego wydziału komunikacji z informacją o jego wymianie na dokument niemiecki. Wymiana prawa jazdy na dokument niemiecki nie miała jednakże wpływu na decyzję o cofnięciu uprawnień, ani nie uchyliła polskich uprawnień.

W niniejszej sprawie, wobec spełnienia przesłanek zarówno o charakterze materialnym, jak i formalnym, Sąd postanowił skorzystać z możliwości jaką daje art. 66 kk i warunkowo umorzył postępowanie karne wobec oskarżonego J. L..

Przechodząc do omówienia przesłanek formalnych, podkreślić należy, iż oskarżony aktualnie jest osobą niekaraną za jakiegokolwiek przestępstwo (dane o karalności, k. 14, 34), natomiast ustawowy wymiar kary przewidziany za przestępstwo stypizowane w art. 180a kk mieści się w granicach, o których mowa w art. 66 § 2 kk.

Kolejnym, niezbędnym elementem przypisania sprawy odpowiedzialności za czyn zabroniony, jest ustalenie kwestii jego zawinienia - a zatem czy w określonej sytuacji mógł dochować wierności prawu oraz czy czyn był karygodny, a zatem społecznie szkodliwy w stopniu wyższym niż znikomy. Wyrok warunkowo umarzający postępowanie oznacza przypisanie sprawy przestępstwa, oparte na stwierdzeniu jego winy, przy jednoczesnym zaniechaniu jego skazania i wymierzenia mu kary, a zatem rozstrzygnięcia w przedmiocie karalności. Warunkowe umorzenie postępowania, przy spełnieniu określonych w art. 66 kk dodatkowych wymogów formalnych jest możliwe wtedy, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne. Podkreślenia wymaga, iż prowadzenie pojazdu mechanicznego pomimo cofnięcia uprawnień jest czynem społecznie szkodliwym - albowiem godzi ono w dobro szczególnie chronione przez obowiązujący porządek prawny, a mianowicie bezpieczeństwo w komunikacji. Z tego względu czyn ten jest czynem zabronionym zgodnie z kodeksem karnym. Dodać również należy, iż jakkolwiek faktycznie czyn J. L. nie cechował się znaczną społeczną szkodliwością, to jednak nie był on społecznie obojętny, a jego społeczna szkodliwość nie była znikoma. Przede wszystkim w niniejszej sprawie, Sąd uznając, iż stopień winy oskarżonego nie jest znaczny, wziął pod uwagę okoliczności niniejszej sprawy. Oskarżony jakkolwiek nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, nie negował okoliczności przedmiotowego zdarzenia, a mianowicie, iż miał cofnięte uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi na terenie Polski, a w dniu 11 stycznia 2017 r. kierował samochodem.

Także postawa oskarżonego, jego właściwości i warunki osobiste, okoliczność, iż prowadzi on ustabilizowany tryb życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo nie wydania wyroku skazującego, J. L. będzie w przyszłości przestrzegał obowiązującego porządku prawnego. Oskarżony jest osobą niekaraną, a przedmiotowe zdarzenie miało incydentalny charakter w jego życiu.

W tych okolicznościach, wzięwszy pod uwagę wypadkową okoliczności wpływających na zmniejszenie oraz podwyższenie stopnia społecznej szkodliwości czynu J. L., Sąd Rejonowy uznał, iż sprawiedliwym rozstrzygnięciem będzie warunkowe umorzenie postępowania. Biorąc z kolei pod uwagę wagę zarzucanego oskarżonemu czynu, Sąd uznał, że właściwe będzie warunkowe umorzenie postępowania na okres 1 roku. Ten okres jest w stanie zweryfikować postawę oskarżonego i pozwole na ocenę, czy trafna była prognoza co do oskarżonego, jednocześnie wpływając na niego mobilizująco. Świadomość, że w okresie próby kolejne nierozważne zachowanie może spowodować podjęcie warunkowo umorzonego postępowania i doprowadzić do wydania wyroku skazującego będzie dostateczną motywacją dla oskarżonego do przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Warto również wskazać, iż oskarżony poddał się kontrolnemu sprawdzeniu kwalifikacji w Wojewódzkim Ośrodku Ruchu Drogowego w W. w dniu 20 marca 2017r.

uzyskał pozytywny wynik z egzaminu teoretycznego , zaś w dniu 28 marca 2017r. z praktycznego i w związku z powyższym uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi w zakresie prawa jazdy kategorii B zostały mu przywrócone na podstawie decyzji Prezydenta (...) W. z dnia 20 kwietnia 2017r. (k. 43).

Na podstawie art. 67 § 3 kk, Sąd orzekł od J. L. świadczenie pieniężne w kwocie 1000,- (tysiąca) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 629 kpk, Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 150,- (sto pięćdziesiąt) złotych tytułem kosztów postępowania, w tym kwotę 100,- (sto) złotych tytułem opłaty.

Mając to wszystko na uwadze, orzeczono jak w wyroku.